

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8578/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Растко Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 218/22 од 28.09.2022. године, у седници већа одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 218/22 од 28.09.2022. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 218/22 од 23.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 218/22 од 28.09.2022. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 218/22 од 23.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гжрр 218/22 од 28.09.2022. године, исправљеном решењем истог суда Гжрр 218/22 од 23.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 111/20 од 23.02.2022. године, исправљена решењем истог суда под истим бројем од 14.04.2022. године, у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 496.474,41 динара са законском затезном каматом од 06.10.2020. године до исплате и да му надокнади парничне трошкове у износу од 45.000,00 динара.

Против наведеног дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. Закона о парничном поступку, због правног питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажна пресуда донета је у парници против државе за накнаду штете, коју тужилац трпи као последицу утврђене повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку који се води над његовим послодавцем, привредним друштвом са већинским друштвеним капиталом, у ком је тужиоцу утврђено потраживање по основу неисплаћених зарада у висини износа чију исплату тражи. При томе, потраживање се састоји од главнице и натекле законске затезне камате до дана отварања стечајног поступка, обрачунате применом пропорционалног метода.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, побијану одлуку донели у складу са Закључком Врховног касационог суда, који је донет на седници Грађанског одељења одржаној дана 27.09.2019. године.

Из изнетих разлога, нису испуњени услови да се о ревизији одлучи као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке, донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Парница је покренута тужбом поднетом суду дана 06.10.2020. године. Вредност предмета спора је по одредби члана 28. став 1. ЗПП 496.474,41 динара, који износ према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе од 117,56 динара за један евро, представља динарску противвредност 4.223,15 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази имовински цензус који је неопходан за дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**